

**FAN, TA'LIM, TEXNOLOGIYA VA ISHLAB CHIQARISH
INTEGRATSIYASI ASOSIDA RIVOJLANISH ISTIQBOLLARI
RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY KONFERENSIYASI
VOLUME-3, ISSUE-06**

**ABDULLA QODIRIYNING “O‘TKAN KUNLAR” ROMANIDA
TARIXIYLIK VA MILLIY UYG‘ONISH G‘OYALARI**

Rajabova Madina

Termiz iqtisodiyot va servis universiteti

Filologiya va tillarni o‘qitish (o‘zbek tili) yo‘nalishi, 3.23-guruh talabasi

E-mail: rajabovamadina48@gmail.com

Annotatsiya

Mazkur tadqiqotning maqsadi Abdulla Qodiriyning “O‘tkan kunlar” romanida tarixiylik, milliy uyg‘onish g‘oyasi, obrazlar tizimi va ijtimoiy-ma’naviy konfliktlarning badiiy talqinini aniqlashdan iborat. Maqolada tarixiy-adabiy, qiyosiy-tipologik, germeneytik, lingvopoetik va matn tahlili usullaridan foydalanildi. Tahlil obyekti sifatida romandagi Otabek, Kumush, Yusufbek hoji, Zaynab, O‘zbek oyim, Mirzakarim qutidor kabi obrazlar hamda ularning jamiyat, oila, muhabbat va ma’rifat masalalari bilan bog‘liq badiiy vazifasi tanlandi. Tadqiqot natijalariga ko‘ra, “O‘tkan kunlar” faqat sevgi qissasi emas, balki millatning tarixiy xotirasi, ijtimoiy tarqoqlik, ma’naviy tanazzul va yangicha tafakkur ehtiyojini yoritgan yirik realistik roman sifatida talqin qilinadi. Xulosa qilib aytganda, asar o‘zbek romanchiligining shakllanishida muhim bosqich bo‘lib, unda shaxs fojiasi orqali xalq taqdiri va milliy uyg‘onish g‘oyasi badiiy umumlashtirilgan.

Kalit so‘zlar: Abdulla Qodiriy, “O‘tkan kunlar”, tarixiy roman, milliy uyg‘onish, realizm, Otabek, Kumush, Zaynab, Yusufbek hoji, badiiy konflikt, o‘zbek nasri.

KIRISH

XX asr o‘zbek adabiyotida Abdulla Qodiriy ijodi milliy romanchilikning shakllanishi, realistik tafakkurning kuchayishi va tarixiy mavzuni xalq taqdiri bilan bog‘lab tasvirlash tajribasi bilan alohida ajralib turadi. Adibning “O‘tkan kunlar” romani o‘zbek nasrida yangi janriy bosqichni boshlab bergan asarlardan biri sifatida baholanadi. Romanda XIX asr Turkiston hayoti, xonliklar davridagi siyosiy tarqoqlik, ijtimoiy adolatsizlik, oilaviy munosabatlar, ma’rifat va jaholat to‘qnashuvi keng badiiy manzarada aks ettiriladi. Asar voqealari tarixiy davrga mansub bo‘lsa-da, unda

**FAN, TA'LIM, TEXNOLOGIYA VA ISHLAB CHIQARISH
INTEGRATSIYASI ASOSIDA RIVOJLANISH ISTIQBOLLARI
RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY KONFERENSIYASI
VOLUME-3, ISSUE-06**

ko'tarilgan masalalar yozuvchi yashagan davrning ma'naviy ehtiyojlari bilan ham uzviy bog'liqdir.

“O'tkan kunlar” romani tashqi ko'rinishda Otabek va Kumush muhabbati atrofida qurilgandek tuyuladi. Biroq roman mazmuni faqat shaxsiy muhabbat mojarosi bilan cheklanmaydi. Asarda oila, jamiyat, davlat boshqaruvi, savdo-munosabatlar, urf-odat, ayol sha'ni, ota-ona va farzand munosabati, xalqning siyosiy ongi kabi masalalar bir butun holda talqin qilinadi. Shu sababli roman markazida turuvchi muhabbat chizig'i kengroq ijtimoiy-ma'naviy konfliktni ochish vositasiga aylanadi. Otabek va Kumush taqdiri jamiyatdagi eskilik, xurofot, mahalliychilik va adolatsizlik bilan to'qnashgan shaxs fojiasi sifatida namoyon bo'ladi.

Mavzuning dolzarbligi shundaki, “O'tkan kunlar” bugungi adabiyotshunoslikda nafaqat o'zbek romanchiligi tarixining boshlanish nuqtasi, balki milliy o'zlikni anglash, tarixiy xotira, ijtimoiy mas'uliyat va ma'naviy uyg'onish masalalarini badiiy ifodalagan yirik adabiy hodisa sifatida qayta talqin etilmoqda. Roman qahramonlari orqali yozuvchi xalq hayotidagi kuchli va zaif tomonlarni, millatni taraqqiyotdan to'xtatgan illatlarni hamda yangicha fikrlash zaruratini ko'rsatadi. Asarda tarix faqat o'tgan voqealar majmui emas, balki kelajak uchun saboq beruvchi ma'naviy maktab sifatida gavdalanadi.

Tadqiqotning maqsadi Abdulla Qodiriyning “O'tkan kunlar” romanida tarixiylik, milliy uyg'onish g'oyasi va obrazlar tizimining badiiy-estetik vazifasini aniqlashdan iborat. Ushbu maqsaddan kelib chiqib quyidagi vazifalar belgilandi: romandagi tarixiy muhit va ijtimoiy ziddiyatlarni tahlil qilish; Otabek, Kumush, Zaynab, Yusufbek hoji, O'zbek oyim kabi obrazlarning g'oyaviy-estetik ahamiyatini ochish; muhabbat va oila konflikti orqali berilgan milliy-ma'naviy muammolarni sharhlash; yozuvchining realizm, psixologizm, dialog va badiiy detal yaratish mahoratini ko'rsatish; asarning o'zbek adabiyoti taraqqiyotidagi o'rnini baholash.

METODLAR

Maqolada “O'tkan kunlar” romanini o'rganishda bir nechta ilmiy tahlil usullari qo'llandi. Avvalo, tarixiy-adabiy usul yordamida roman yaratilgan davr, unda aks ettirilgan XIX asr Turkiston muhiti, xonliklar davridagi siyosiy parokandalik, savdo-sotiq munosabatlari va oilaviy-maishiy qarashlar hisobga olindi. Bu yondashuv asardagi voqealarni faqat syujet ketma-ketligi sifatida emas, balki tarixiy sharoit va ijtimoiy tafakkur bilan bog'liq holda talqin qilish imkonini beradi.

**FAN, TA'LIM, TEXNOLOGIYA VA ISHLAB CHIQARISH
INTEGRATSIYASI ASOSIDA RIVOJLANISH ISTIQBOLLARI
RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY KONFERENSIYASI
VOLUME-3, ISSUE-06**

Tahliliy va germeneytik usul orqali romanning ichki mazmuni, muallif pozitsiyasi, qahramonlararo munosabat, voqealar rivoji va badiiy g'oya sharhlandi. Lingvopoetik tahlil yozuvchining so'z tanlashi, dialog qurilishi, xalqona iboralar, tarixiy muhitga mos leksik birliklar, kinoya va badiiy detal vositalarini aniqlashga xizmat qildi. Qiyosiy-tipologik usul yordamida Otabek va Yusufbek hoji, Kumush va Zaynab, O'zbek oyim va Mirzakarim qutidor kabi obrazlar o'zaro solishtirildi hamda ularning umumiy va farqli jihatlari belgilandi.

Tadqiqot obyekti sifatida Abdulla Qodiriyning "O'tkan kunlar" romani tanlandi. Maqola tahlilida badiiy matn, o'zbek adabiyotshunosligidagi nazariy qarashlar, Qodiriy ijodiga oid ilmiy tadqiqotlar va tarixiy roman poetikasiga doir umumiy ilmiy yondashuvlardan foydalanildi. Matn talqinida asar mazmunini qayta hikoya qilish emas, balki obrazlarning badiiy vazifasi, ruhiy portreti, ijtimoiy ma'nosi va romanning milliy tafakkurdagi o'rnini ochish asosiy mezon qilib olindi.

NATIJALAR

Tadqiqot natijalaridan ko'rinadiki, Abdulla Qodiriyning "O'tkan kunlar" romani bir nechta badiiy-estetik vazifani bajaradi. Birinchidan, roman tarixiy davr manzarasini jonli tasvirlash orqali xalq hayotidagi siyosiy tarqoqlik va ijtimoiy zaiflik sabablarini ko'rsatadi. Ikkinchidan, asarda shaxsiy taqdir orqali millat taqdiri yoritiladi: Otabek va Kumush muhabbati faqat ikki inson kechinmasi emas, balki eskilik, xurofot va nohaqlik bilan to'qnashgan sof insoniy tuyg'uning fojiasidir. Uchinchidan, roman milliy uyg'onish g'oyasini bevosita shior tarzida emas, balki obrazlar, dialoglar, tarixiy voqealar va oilaviy ziddiyatlar orqali badiiy ifodalaydi.

Romandagi Otabek obrazi yangicha fikrlaydigan, xalq hayotidagi kamchiliklarni anglaydigan va o'z davridan ilgarilab ketgan shaxs sifatida talqin qilinadi. U savdogar bo'lishiga qaramay, faqat shaxsiy manfaat bilan yashamaydi; jamiyatdagi tartibsizlik, mahalliychilik, adolatsiz boshqaruv va ma'rifatsizlikdan iztirob chekadi. Otabekning Toshkent va Marg'ilon o'rtasidagi harakati ham oddiy makon almashinuvi emas, balki turli ijtimoiy muhitlar, turli dunyoqarashlar va turli axloqiy mezonlar to'qnashuvini ko'rsatadi. Uning xarakterida muhabbat, vatanparvarlik, halollik, oriyat va ijtimoiy mas'uliyat uyg'unlashadi.

Kumush obrazi roman poetikasida nafosat, sadoqat, or-nomus va ichki poklik timsoli sifatida namoyon bo'ladi. Biroq Kumush faqat go'zallik ramzi emas. U o'z fikriga, g'ururiga, insoniy qadrini anglaydigan ma'naviy kuchga ega qahramondir. Uning Otabekka munosabati samimiy muhabbatga, oila sha'niga va ayollik izzatiga

**FAN, TA'LIM, TEXNOLOGIYA VA ISHLAB CHIQARISH
INTEGRATSIYASI ASOSIDA RIVOJLANISH ISTIQBOLLARI
RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY KONFERENSIYASI
VOLUME-3, ISSUE-06**

asoslanadi. Qodiriy Kumush obrazini yaratishda idealizatsiyaga berilib ketmaydi; uning ruhiy holati, iztirobi, sevgi va oriyat o'rtasidagi ichki kechinmalari hayotiy tasvirlanadi. Shu jihatdan Kumush obrazi o'zbek nasridagi ayol xarakteri talqinida muhim badiiy bosqich hisoblanadi.

Zaynab obrazi esa romanning eng murakkab psixologik qirralaridan birini tashkil etadi. U asarda faqat salbiy obraz sifatida emas, balki muhit, tarbiya, bosim va noto'g'ri oilaviy qarorlar oqibatida iztirob chekkan shaxs sifatida ham talqin qilinadi. Zaynabning fojiasi shundaki, u o'z baxti uchun kurashayotgan ko'rinsa-da, aslida mehsiz munosabatlar, majburiy nikoh va rashk muhitida o'zini yo'qotadi. Uning xatti-harakatlari romanda axloqiy jihatdan oqlanmaydi, lekin yozuvchi bu obraz orqali jamiyatdagi noto'g'ri urf-odatlar, ayol taqdiriga beparvo qarash va oilaviy qarorlarning inson ruhiyatiga ta'sirini ochadi.

Yusufbek hoji obrazi romanda xalq donishmandligi, siyosiy hushyorlik va ma'naviy vazminlik timsoli sifatida gavdalanadi. U o'g'li Otabekning yangicha qarashlarini tushunishga intiladi, jamiyatdagi parokandalik va ichki nizolarning xavfini anglaydi. Yusufbek hoji obrazi orqali Qodiriy xalq orasida ezgulik, oqillik va adolatga intilish borligini ko'rsatadi. Shu bilan birga, bu obraz eski avlodning eng sog'lom ma'naviy jihatlarini ham ifodalaydi. Demak, yozuvchi eskilikni butunlay inkor qilmaydi; u inson qadriga zid, taraqqiyotga to'siq bo'lgan illatlarni tanqid qiladi.

O'zbek oyim obrazi romandagi oilaviy konfliktlarning muhim manbalaridan biridir. U o'z farzandini yaxshi ko'radi, ammo muhabbatini ko'pincha hukmronlik, urf-odat va onalik orzusini majburan amalga oshirish shaklida namoyon qiladi. Uning qarorlari natijasida Otabek, Kumush va Zaynab taqdirida og'ir ziddiyatlar yuzaga keladi. Bu obraz orqali Qodiriy oila ichidagi mehrning ham aql, adolat va insoniy erkinlik bilan uyg'un bo'lmasa, fojiga olib kelishi mumkinligini ko'rsatadi. O'zbek oyim xarakteri romanga hayotiylik beradi, chunki u bir yoqlama yovuz emas, balki davr urf-odatlari ta'sirida shakllangan murakkab obrazdir.

Roman natijaviy tahlilida badiiy konfliktlarning ko'p qatlamli ekani ko'zga tashlanadi. Asarda muhabbat va majburiyat, yangilik va eskilik, ma'rifat va jaholat, shaxs erki va jamoaviy bosim, milliy birlik va mahalliychilik o'rtasidagi ziddiyatlar uzviy bog'langan. Shu sababli "O'tkan kunlar"ni faqat maishiy roman yoki muhabbat qissasi sifatida baholash torlik qiladi. U tarixiy roman, ijtimoiy-psixologik roman va milliy uyg'onish ruhidagi badiiy asar xususiyatlarini o'zida birlashtiradi.

**FAN, TA'LIM, TEXNOLOGIYA VA ISHLAB CHIQARISH
INTEGRATSIYASI ASOSIDA RIVOJLANISH ISTIQBOLLARI
RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY KONFERENSIYASI
VOLUME-3, ISSUE-06**

Qodiriyning badiiy mahorati, ayniqsa, detal va dialoglardan foydalanishida ko'rinadi. Romandagi uy, mehmonxona, savdo yo'li, xat, suhbat, sukut, qarash va marosim tasvirlari qahramonlar ruhiyatini ochuvchi vositaga aylanadi. Yozuvchi uzun izohlardan ko'ra vaziyat va nutq orqali xarakter yaratishga intiladi. Otabekning mulohazakor nutqi, Yusufbek hojining vazmin so'zlari, O'zbek oyimning qat'iy iboralari, Kumushning nozik kechinmalari va Zaynabning ichki bezovtaligi turli nutq ohanglari orqali farqlanadi. Bu jihat roman tilining tabiiy va ta'sirchan bo'lishini ta'minlaydi.

MUHOKAMA

“O'tkan kunlar” romanini kengroq muhokama qilganda, undagi tarixiylik masalasi alohida ahamiyat kasb etadi. Qodiriy tarixiy davrni faqat bezak yoki fon sifatida ishlatmaydi. Aksincha, tarixiy muhit qahramonlar taqdirini belgilovchi kuch sifatida ishtirok etadi. Xonliklar davridagi boshboshdoqlik, amaldorlar o'rtasidagi nizolar, mahalliy manfaatlarning ustunligi, xalq hayotidagi ishonchsizlik va ijtimoiy beqarorlik roman voqealarining tub sabablaridan biri sifatida tasvirlanadi. Shu jihatdan asar o'tmishni eslash bilan cheklanmaydi; o'tmishdagi xatolarni anglashga, ulardan xulosa chiqarishga chaqiradi.

Romanning milliy uyg'onish g'oyasi ham aynan tarixiy xotira orqali yuzaga chiqadi. Qodiriy o'quvchini “o'tgan kunlar”ga olib kirar ekan, millatni zaiflashtirgan illatlarni ko'rsatadi: tarqoqlik, johillik, mutaassiblik, adolatsizlik, shaxs erkinligini tan olmaslik, ayol taqdiriga beparvolik va siyosiy ko'rlik. Biroq asar faqat tanqidiy ruhda emas. Otabek, Yusufbek hoji, Kumush kabi obrazlar orqali yozuvchi xalq ichida ma'rifat, halollik, sadoqat, vatanparvarlik va adolatga intilish kuchli ekanini ham ko'rsatadi. Demak, roman tanqid bilan birga umid va uyg'onish ruhini ham o'zida mujassamlashtiradi.

Romanda muhabbat mavzusi keng ijtimoiy ma'no kasb etadi. Otabek va Kumush munosabati sof tuyg'u, ma'naviy yaqinlik va insoniy hurmat asosiga qurilgan. Ammo bu muhabbat o'z davrining oilaviy urf-odatlarini, ota-ona istagi, ikkinchi nikoh, rashk va ijtimoiy bosim bilan to'qnashadi. Natijada shaxsiy baxt masalasi jamiyatdagi axloqiy mezonlarning sinov maydoniga aylanadi. Qodiriy muhabbatni romantik bezak sifatida emas, balki inson erki va shaxs qadrining muhim ko'rsatkichi sifatida talqin qiladi. Qahramonlarning fojiasi ham aynan insoniy tanlov erkinligi cheklangan muhitda yuz beradi.

**FAN, TA'LIM, TEXNOLOGIYA VA ISHLAB CHIQARISH
INTEGRATSIYASI ASOSIDA RIVOJLANISH ISTIQBOLLARI
RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY KONFERENSIYASI
VOLUME-3, ISSUE-06**

Ayollar obrazlari romanning badiiy-estetik mazmunida alohida o'rin tutadi. Kumush va Zaynab bir-biriga qarama-qarshi qo'yilgan obrazlar sifatida ko'rinsa-da, ularning ikkalasi ham davr muhitining turli ko'rinishlarini ochadi. Kumush ma'naviy poklik, sadoqat va oriyatni ifodalasa, Zaynab rashk, ichki iztirob va majburiy munosabatlarning fojiaiy oqibatlarini ko'rsatadi. O'zbek oyim esa an'anaviy oilaviy qarashlarning qattiq shaklini namoyon etadi. Bu uch obraz orqali yozuvchi ayol taqdirining jamiyat, oila va urf-odat bilan qanchalik bog'liq ekanini ko'rsatadi. Muhim jihati shundaki, Qodiriy ayol obrazlarini faqat voqeani rivojlantiruvchi vosita sifatida emas, balki romanning axloqiy markazlaridan biri sifatida yaratadi.

Otabek obrazining muhokamasida uning zamonaviylikka intilishi asosiy mezon bo'lib xizmat qiladi. U o'z davrining mavjud tartiblariga befarq emas, muammolarni ko'radi va ularga munosabat bildiradi. Lekin uning kuchsiz tomoni shundaki, u jamiyatdagi keskin qarshiliklarni yengish uchun yetarli ijtimoiy tayanchga ega emas. Bu holat roman g'oyasini yanada kuchaytiradi: yakka shaxsning ezgu niyati yetarli emas, milliy taraqqiyot uchun umumiy ong, adolatli muhit va ma'rifiy uyg'onish zarur. Otabekning fojiasi shu ma'noda faqat shaxsiy emas, balki tarixiy-ijtimoiy fojiaidir.

Qodiriy realizmining kuchi shundaki, u qahramonlarni mutlaq oq yoki mutlaq qora rangda tasvirlamaydi. O'zbek oyimning qattiqqo'lligi ortida onalik tuyg'usi, Zaynabning xatosi ortida ruhiy iztirob, Otabekning qat'iyati ortida esa ichki noziklik bor. Yozuvchi har bir obrazni muayyan muhit va sharoit bilan bog'lab tasvirlaydi. Shu sababli romandagi ziddiyatlar sun'iy emas, hayotiy ko'rinadi. Kitobxon qahramonlarni faqat hukm qilishga emas, balki ularni shakllantirgan jamiyat haqida o'ylashga majbur bo'ladi.

Asarning tili ham muhokamaga loyiq muhim jihatlardan biridir. Qodiriy tarixiy muhitga mos so'zlar, xalqona iboralar, o'zbekona muomala shakllari va dialoglardan samarali foydalanadi. Roman tilida bir tomondan badiiy nafislik, ikkinchi tomondan hayotiy soddalik mavjud. Qahramonlar nutqi ularning ijtimoiy mavqei, yoshi, xarakteri va dunyoqarashiga mos keladi. Bu esa obrazlarning ishonarliligini oshiradi. Ayniqsa, dialoglar orqali yashirin ziddiyatlar ochiladi, qahramonlar ruhiyati bevosita namoyon bo'ladi.

“O'tkan kunlar” romanining adabiy ahamiyati shundaki, u o'zbek nasrida yirik epik tafakkur, tarixiy voqelikni keng qamrab olish, obrazlar tizimini murakkab ijtimoiy ziddiyatlar bilan bog'lash imkoniyatini ko'rsatdi. Roman keyingi o'zbek nasri uchun mavzu, janr, til va obraz yaratish borasida katta tajriba maktabi bo'ldi. Bugungi

**FAN, TA'LIM, TEXNOLOGIYA VA ISHLAB CHIQARISH
INTEGRATSIYASI ASOSIDA RIVOJLANISH ISTIQBOLLARI
RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY KONFERENSIYASI
VOLUME-3, ISSUE-06**

o'quvchi uchun ham asar o'z qimmatini yo'qotmagan, chunki unda insoniy qadr, oila mas'uliyati, milliy birlik, ma'rifat va adolat kabi dolzarb tushunchalar yoritilgan.

XULOSA

Xulosa qilib aytganda, Abdulla Qodiriyning "O'tkan kunlar" romani o'zbek adabiyoti tarixida milliy romanchilikning shakllanishini belgilagan yirik badiiy hodisadir. Asarda tarixiy muhit, shaxsiy muhabbat, oilaviy ziddiyat, siyosiy tarqoqlik va milliy uyg'onish g'oyalari bir butun badiiy tizimda ifodalangan. Qodiriy o'tmish voqealarini tasvirlash orqali xalqni tarixiy xotira, ma'naviy hushyorlik va ijtimoiy mas'uliyatga chaqiradi.

Tahlillar shuni ko'rsatdiki, Otabek obrazi yangicha fikr, halollik va milliy taraqqiyotga intilish timsoli sifatida namoyon bo'ladi; Kumush obrazi sadoqat, oriyat va ma'naviy poklikni ifodalaydi; Zaynab obrazi esa noto'g'ri urf-odatlar va majburiy munosabatlarning inson ruhiyatidagi fojiaiy oqibatlarini ochadi. Yusufbek hoji xalq donishmandligi va siyosiy hushyorlik ramzi bo'lsa, O'zbek oyim an'anaviy oilaviy qarashlarning murakkab va ziddiyatli ko'rinishini namoyon etadi.

Maqolaning ilmiy-amaliy ahamiyati shundaki, unda "O'tkan kunlar" romani faqat sevgi va oilaviy mojarro asosidagi asar sifatida emas, balki tarixiylik, milliy uyg'onish va ijtimoiy-psixologik konfliktlarni o'zida mujassamlashtirgan yirik realistik roman sifatida talqin qilindi. Mazkur mavzu o'zbek adabiyotini o'qitishda, badiiy matn tahlilida va milliy romanchilik tarixini o'rganishda foydalanilishi mumkin.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR

1. Qodiriy A. O'tkan kunlar. - Toshkent: G'afur G'ulom nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi, 2019.
2. Qodiriy A. Tanlangan asarlar. - Toshkent: Sharq, 2014.
3. Qodiriy A. Mehrobdan chayon. - Toshkent: Yangi asr avlodi, 2018.
4. Karimov N. XX asr o'zbek adabiyoti tarixi. - Toshkent: O'qituvchi, 1999.
5. Qo'shjonov M. Abdulla Qodiriyning tasvirlash san'ati. - Toshkent: Fan, 1966.
6. Normatov U. Qodiriy mo'jizasi. - Toshkent: O'zbekiston, 2010.
7. Sharafiddinov O. Ijodni anglash baxti. - Toshkent: Sharq, 2004.
8. Mirvaliyev S. O'zbek adiblari. - Toshkent: Fan, 1993.

**FAN, TA'LIM, TEXNOLOGIYA VA ISHLAB CHIQARISH
INTEGRATSIYASI ASOSIDA RIVOJLANISH ISTIQBOLLARI
RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY KONFERENSIYASI
VOLUME-3, ISSUE-06**

9. Quronov D., Mamajonov Z., Sheraliyeva M. Adabiyotshunoslik lug'ati. - Toshkent: Akademnashr, 2013.

10. Yo'ldoshev Q. Badiiy tahlil asoslari. - Toshkent: Kamalak, 2016.

